

De notulen van de buitengewone raadsvergadering t.g.v. het afscheid van de heer F.M. Weerwind als burgemeester van Velsen gehouden op dinsdag 8 september om 14.30 uur in het stadhuis van Velsen.

Aanwezig de leden: S. Bart, R.N. van den Brink, G.K. Buist, S. Çelik, B. Diepstraten, H.B.E. Dreijer, A.C. Eggermont, B. Hageman, M.M. Hillebrink J.P. van Ikelen, F.H. Kappen, A. Karateke, H. Kat, M. Koedijker, N. Korf, R.A. van Koten, L. Kwant, T.da Silva Marcos, T. Mastenbroek-Wesseling, C. Ockeloën, J.M. Poen, S. Scholts, C.M.Sintenie, I. Sitompul, S. Smeets, J.W.M. Staats, P. Stam, R.J. Verwoort, M.G.J.E. Vos-Vester, L. de Winter, H. Wijkhuisen.

Plaatsvervangend Voorzitter: E.H. Zorgdrager-van Laar.

Griffier : A. Overbeek

Wethouders : A.V. Baerveldt, F. Bal, R.G. te Beest, R. Vennik, A. Verkaik.

Absent : P. van Deudekom.

1 OPENING

De voorzitter, mevrouw Zorgdrager: Goedemiddag. Hierbij open ik deze buitengewone vergadering van de raad van Velsen.

In de eerste plaats heet ik van harte welkom onze burgemeester, de heer Franc Weerwind en zijn aanwezige familie. In het bijzonder de moeder van de burgemeester, mevrouw Weerwind-Kamerling, zijn echtgenote mevrouw Overzier, dochter Frederique en overige familie.

Ook een hartelijk welkom voor de commissaris van de koning, de heer Remkes, de burgemeesters uit de regio, de oud-burgemeester van Velsen en de ereburgers van Velsen.

Tevens heet ik, naast de heer Remkes, ook de andere sprekers van harte welkom: raadslid de heer Wijkhuisen, locoburgemeester mevrouw Baerveldt, de burgemeester van Heemskerk mevrouw Baltus en de heer Van der Scheer van de Haven- en Ondernemersvereniging IJmond. Verder natuurlijk alle aanwezigen in de Burgerzaal en de burgers thuis die de opnames volgen van RTV Seaport, welkom op deze buitengewone raadsvergadering.

Er is één bericht van verhindering: de heer Van Deudekom. Hij is op vakantie.

Er is vandaag slechts één agendapunt, één onderwerp: het afscheid van onze burgemeester, de heer Franc Weerwind.

Na mijn inleiding zal een aantal mensen de heer Weerwind toespreken. Als eerste geef ik het woord aan de commissaris van de koning, de heer Remkes.

Vervolgens geef ik het woord aan de heer Wijkhuisen, die namens de raad zal spreken. Hierna spreekt de locoburgemeester, mevrouw Baerveldt.

Daarna is het woord aan mevrouw Baltus, burgemeester van Heemskerk, die namens de IJmondgemeenten de heer Weerwind zal toespreken.

Aansluitend spreekt de heer Van der Scheer namens de OV IJmond.

Als laatste zal burgemeester Franc Weerwind met een toespraak afscheid nemen van onze gemeente en de ambtsketen overdragen aan de locoburgemeester mevrouw Baerveldt.

Ik nodig de heer Remkes uit om plaats te nemen achter het spreekgestoelte. U hebt het woord, ga uw gang.

De heer Remkes: Mijnheer de burgemeester en zijn familie, leden van de raad, dames en heren. Mijn voorganger, Harry Borghouts, die hier ook aanwezig is, had jou, Franc, nog maar net de eed afgenomen en er gebeurde wat. Nog voor je installatie als burgemeester van Niedorp. Op 3 december 2004 brak er een grote brand uit in de kaasfabriek in Lutjewinkel. Zo groot dat er 750 mensen moesten worden geëvacueerd. Je meldde je aan het front en je kon meteen aan de bak,

zoals dat heet. Tot diep in de nacht bleef je bij de mensen die werden opgevangen in een sporthal. Jouw betrokkenheid werd enorm gewaardeerd. En dat gold ook voor jouw uitstekende manier van leidinggeven. Franc Weerwind als crisismanager. Borghouts had gezinspeeld op een mogelijke calamiteit. Ook had hij gezegd dat er in dat geval op jou werd gerekend. We konden op je rekenen. Jouw optreden in Niedorp heeft je veel krediet opgeleverd. Die grote brand was het heftige begin van jouw burgemeesters loopbaan. De snelheid van de gebeurtenissen staat ook min of meer model, zo zou je dat kunnen zeggen, voor jouw bliksemcarrière als burgemeester. Die loopbaan bracht je na Niedorp in 2009 hier in Velsen. Je hebt dat kennelijk als een geschenk ervaren. Zo kopte althans de IJmuider Courant van 5 september. Een grote stap. Nu volgt er een nog grotere stap, althans in bevolkingsaantallen gemeten, naar Almere als opvolger van Annemarie Jorritsma. De vraag lijkt gerechtvaardigd: waar eindigt dit?

Over Almere hoefde je niet lang na te denken. Je herkende jezelf in het profiel, je vindt Almere een mooie stad en er wonen ook nog eens twee neven van je. Een mooie bijvangst. Je vindt het stadshart prachtig en je hebt veel waardering voor de manier waarop in Almere wordt omgegaan met water en natuur. Je bent enthousiast over de mogelijkheden die Almere biedt als het gaat om zelfbouw. Dit is ook een fenomeen dat in deze provincie wordt gestimuleerd.

Hier in Velsen laat men jou node gaan. Mensen zullen je missen, zeggen ze in Velsen. Ik heb dat onlangs tijdens mijn ambtsbezoek aan deze gemeente ook heel duidelijk gemerkt. Het raakt je als mensen dat zeggen. Het is een duidelijk blijk van waardering voor de rol die je als burgemeester hier hebt gespeeld. Tegelijkertijd benadrukken dit soort uitspraken ook dat wat je achterlaat. Dat is nogal wat. De beslissing om te vertrekken viel je dan ook moeilijk. Je hebt fijne en goede jaren gekend hier in Velsen. Gelukkig begrijpt men jouw beslissing ook. Een stad als Almere komt maar eens in de zoveel tijd voorbij. Jij, Franc, laat Velsen duidelijk beter achter dan je aantrof bij jouw aantreden. Zowel in de organisatie, alsook in de politiek/bestuurlijke verhoudingen. Ook dat proefde ik vorige week tijdens het ambtsbezoek heel duidelijk.

Informatieveiligheid heeft jouw speciale aandacht. Terecht, want geregeld horen we over een of ander niet-te-kraken systeem dat dan later toch gehackt blijkt te zijn. Continuïteit van dienstverlening en vertrouwen van burgers zijn waarden die dan onder druk komen te staan. Waarden die jij hoog hebt zitten. Je hebt in Velsen dan ook op die informatieveiligheid gestuurd en de aandacht daarvoor verankerd in de organisatie, opdat gevoelige informatie niet op straat komt te liggen.

In je vak heeft men je leren kennen als een serieuze bestuurder. Als iemand die het verhaal heel goed weet te vertellen. Onderdeel daarvan is dat je goed bijhoudt wat er speelt in de samenleving. Verder durf je op te treden daar waar dit nodig is in het belang van orde en veiligheid. Je hebt ideeën over de veranderende rol van de gemeente door de kracht van de informatie. In de informatiesamenleving die gegroeid is, zijn er veel manieren om nieuws te vergaren. Daarbij past de rol van de gemeente als facilitator die randvoorwaarden en condities schept en partijen bij elkaar brengt. Die nieuwe situatie vereist samenwerking in de keten om zaken voor elkaar te krijgen. Dat is hier bijvoorbeeld gebeurd met de gezamenlijke aanpak van het dreigende tekort aan technisch personeel in deze regio. Van groot belang, zeker tegen de achtergrond van de belangrijke economische pijler, de maakindustrie, in deze regio waar ook jij aandacht voor had.

Een ander voorbeeld waarbij samenwerking en de rol van informatie belangrijk bleken, was de revitalisering van het havengebied van IJmuiden. Je hebt je bijzonder ingezet voor het scheppen van een goede en veilige werkomgeving. Daarvoor moest heel wat gebeuren. Illegale bewoning, hennepplantages en witwassen via vastgoed werden succesvol aangepakt.

Jij wordt omschreven als vriendelijk en benaderbaar. Tegelijkertijd heb je ook de afstandelijkheid in je die een burgemeester soms moet hebben. Ik ben er van overtuigd dat jij jouw kwaliteiten in Almere volop zult kunnen ontplooien. Temeer omdat een van de kwaliteiten die men daar zoekt, is: een burgemeester als boegbeeld. Naar mijn idee een rol die jou uitstekend past.

Één ding wist ik niet. Namelijk dat je hier ook nog tijdens een soulfestival je vocale kwaliteiten hebt gedemonstreerd. Daarmee treed je in Almere in de voetsporen van je voorganger. Alleen een advies: ik zou de strijd op dit punt daar niet aangaan.

Gaarne wil ik jou namens de provincie danken voor de prettige samenwerking en voor je jarenlange inzet, eerst voor Niedorp en vervolgens voor Velsen. Ik wens jou en de jouwen voor

de toekomst al het goede. Ik zal je vanzelfsprekend volgen en ik zal er in het bijzonder op letten of ze daar een beetje fatsoenlijk met de burgemeester omspringen. Ik wil die dank graag onderstrepen met een cadeau van de provincie.

Applaus

De voorzitter: Ik dank de commissaris voor zijn inbreng. Wil de volgende spreker, de heer Wijkhuisen, naar het spreekgestoelte komen?

De heer Wijkhuisen: Beste Franc, beste aanwezigen, Ilse, Frederique, mevrouw Weerwind. Resumerend zou ik eigenlijk kunnen zeggen: bah. Drie letters. Twee maanden geleden had ik ook een aantal woorden met drie letters. Die ga ik hier echter niet herhalen. Franc, waarom? We hadden het zo leuk samen. Het ging zo goed. Toen wij de *Pre-Sail* meemaakten, ging ik van boord, gaf jou een hand en ik zei: Franc, dit Velsen, IJmuiden, die Sail! Ga je dat nou verruilen voor de Libelle-zomerweek op het Almerestrand? Je hebt me de boot afgeduwd.

Het is zoals het is. En dat is jammer want we hadden je hier in het voorjaar unaniem voor een tweede termijn voorgedragen. Ook dat proces liep lekker. Je hebt wel een beetje gejojkt, maar dat hoort bij dit soort processen. Dat neem ik je niet kwalijk.

Ik ken Almere een beetje. Maar ik was benieuwd naar wat jij nu zo boeiend vindt aan Almere. Ik heb gisteren in de Volkskrant gelezen dat de architectuur daar je aanspreekt. Er zijn natuurlijk veel meer goede dingen te vertellen over Almere. Destijds als ANWB'er ontdekte ik er de vrije busbaan, dus de HOV-discussie wordt je daar absoluut bespaard. Dat is alweer een meevaller. We hebben je unaniem voorgedragen. Zes jaar geleden, ik zat zelf in de vertrouwenscommissie, hebben we je unaniem gekozen. Verder kan ik er niet veel over zeggen, maar we waren zeer tevreden met je. We hadden dikke en dunne mensen, lange, slanke, vrouwen. Uiteindelijk werd het een slanke man met donkere krullen. Dat was jij.

Je bent echt op eigen kracht binnengekomen. Maar waar ik even aan moest wennen – dat zag ik ook in allerlei berichten in de afgelopen weken en ook in de Volkskrant – je komt er niet omheen dat jouw Surinaamse achtergrond ook altijd ergens benadrukt wordt. Dat was al zo bij de installatie toen de heer Ho Ten Soeng daar heel expliciet op inging. Ik moest er zelf even aan wennen, want ik denk, tja, je bent op eigen kracht, vaardigheid en inhoud hier ingestapt. Ik heb er echter wel begrip voor en heb het even moeten laten bezinken. Gisteren zag ik ook weer in de krant staan: 'De Obama uit Velsen'. Zelf heb je het treffend verwoord. Je zegt: 'Ik ben Hollander en ik kan schaatsen'. Nou, daar heb ik weer een nacht van wakker gelegen, want ik vind ook dat een Hollander moet kunnen schaatsen. En wat kan ik niet? Ja, dat is schaatsen. Ik baalde dus eigenlijk een beetje. Het is een jeugdtrauma, waarvoor dank. Het is weer eventjes opengereten. Nou ja, dat geeft wel wat aan. Bovendien Franc, we zitten eigenlijk in hetzelfde schuitje, want als ik naar mijn familiegeschiedenis kijk: drie generaties van mijn moederskant kwamen uit Noordwest-China en Mongolië. Het is er een beetje uitgekweekt zegt men, maar we verkeren in goed gezelschap wat dit betreft.

Franc, er is al veel gezegd over jouw kwaliteiten: zichtbaar, aimabel, gezaghebbend, bestuurlijk zwaargewicht, ambitieus. Het grappige is dat we een paar weken voordat je met dat ontijdige bericht kwam van 'ik ga weg' met elkaar hebben gesproken over ambitie en geldingsdrang. Geldingsdrang is iets negatiefs. Je ziet het overal in het leven, dus ook in de politiek. Dan denk je van, goh, ga weg uit het publieke domein. Maar gelukkig mogen we in Nederland allemaal een politieke partij starten.

Ambitie echter, dat brengt je verder en dat brengt anderen verder. Dat is geven. Dat vind ik ook typerend voor jouw verhaal. Je brengt het openbaar bestuur op een hoger niveau. Dat heb je in de afgelopen zes jaar absoluut hier in Velsen gedaan.

De commissaris van de koning heeft al het een en ander gezegd over jouw kwaliteiten en ik moet ook de andere sprekers het gras niet voor de voeten wegmaaien. Maar ik moet toch zeggen dat je veel bereikt heb voor Velsen. Ik haal er een uit: de Visie op Velsen 2025. Dit vond ik een typisch Francproject. Focus op de toekomst. Zonder toekomst kon hij niet verder. Die Visie was

erg belangrijk en ik denk dat zonder jou die Visie, óf heel anders, óf er helemaal niet was geweest. Dat is absoluut jouw kracht.

Er is heel veel meer positiefs te vertellen maar dat komt vast straks nog aan de orde, of anders bij de borrel. Iedereen heeft het overal kunnen lezen en het klopt allemaal.

Franc, we kregen een uitnodiging en daar stond jij op als hulpverlener en als brandweerman. Ik heb er lang naar gekeken en gedacht: komt hij nu van een brand af of gaat hij er naartoe?

Misschien kun je beide zeggen. We kunnen niet zeggen dat we hier als Velsen in een deplorabele staat verkeerden. Er was echter wel wat te doen. Intern, hier in ons huis. We hebben Fabricius gehad. Dat is gememoreerd door de commissaris. Helaas is jouw laatste bijdrage aan het NOS-journaal de Santpoortse Feestweek geweest waar, ik mag wel zeggen, 300 hufters zich misdragen hebben. Maar al met al was en is Orde & Veiligheid jou enorm toevertrouwd. Je hebt het hier een stuk veiliger en beter gemaakt dan het, denk ik, was.

Ook ambtelijk is de boel op orde. Als ik kijk naar de Dienstverlening, die ook in jouw pakket zat, die heeft altijd een dikke 8.

Tot slot, Franc, je laat ook de raad achter in zeer goede staat. Ik wil niet zeggen dat de raad in mindere staat was toen jij kwam, maar er was wel wat meer gedoe. We hebben een stoeve start gehad, maar dit is nu een raad die constructief is. Die wil samenwerken. Dus Franc, de loopplank die ik zag op de uitnodiging – even los van de brand die je hier geblust hebt – toont dat je nu op weg bent naar de volgende brand in Almere. Daar is ook zat te doen. Maar je laat de zaak hier heel goed achter. Dat is mede en vooral dankzij jouw enorme inspanning. Franc, we zijn trots op je.

Ja, dan het tweede deel deze speech. Het was altijd een goed gebruik, Franc, dat als er een raadslid wegging, je een goede fles wijn had. Die wijn was een metafoor voor de persoon van wie je afscheid nam. Je snapt het al, jij neemt afscheid, dus wij als raad hebben bedacht dat we dit ook met jou gaan doen. Ik heb er als wijnliefhebber heel lang over nagedacht. Ik heb zelfs twee wijnen. Aanvankelijk dacht ik dat het wit en rood moest zijn, want een burgemeester staat boven de partijen. Het zijn echter toch twee rode wijnen geworden.

De eerste is uit het, overigens perfecte, wijnjaar '66. '64 was er niet, ik zeg het maar vast. Een Henri Bouchard. Dit wijnhuis bestaat trouwens nog. 1966 was een heel roerig jaar. Sommigen hebben dat misschien heel bewust meegemaakt. Heel Europa stond zo'n beetje op zijn kop. Maar het heeft ook wel wat opgeleverd, Franc. Een politiek huis voor jou en toevallig ook voor mij. Toen ik dit dacht, besefte ik dat Hans van Mierlo hem gedronken zou kunnen hebben; die hield wel van een slokje. Er is echter een 'maar' bij deze wijn: het is een echte schoorsteenwijn. Dus als je hem wilt ontkurken, koop er dan een pakje Rennies bij, of zorg dat je in de buurt van het Almeerse ziekenhuis bent. Ik kan niet instaan voor de gevolgen. Of er moet nog eens iemand op visite komen die jij echt niet mag. Tegenwoordig gebeurt het wel eens in de polder dat er lieden langskomen die willen inspreken. Zet hem gewoon lekker op de schoorsteen en ik kijk naar dit prachtige jaar 1966. Ik zet hem even hier neer, want ja, je krijgt nog meer.

That's different koek. Het echte werk, Franc. Hij is van 2009. Ook weer een geweldig wijnjaar; voor de kenners altijd minimaal 90 punten. Een Brunello di Montalcino. Dit is de topwijn van Italië die zich kan meten met elke Grand cru. 2009 was het jaar dat je bij ons kwam. Franc. Daar gaat-ie, zoals jij het altijd deed. Het gaat om de inhoud, niet om het etiket. Overweldigend, krachtig en toch zeer toegankelijk. Soepele aanzet, vol en geconcentreerd. Onder ideale condities gerijpt, maar nog niet op de top. Een wijn met een enorme potentie. Die kan nog negen jaar, zo niet langer, rijpen. Het is een topper. Franc. Hij is op dronk in het torentje bij de start van het kabinet Weerwind I zullen we maar zeggen. Ik zet hem hier neer.

Franc, namens de hele gemeenteraad van Velsen ontzettend bedankt dat je onze burgemeester was. Je was een topper, je bent een topper, we wensen je ontzettend veel succes in Almere. We zullen je enorm missen.

Dank je wel.

Applaus

De voorzitter: Dank u wel. Dan vraag ik nu loco burgemeester mevrouw Baerveldt naar voren te komen.

Mevrouw Baerveldt: Leden van de gemeenteraad, commissaris van de koning, geachte aanwezigen, maar bovenal Franc en familie.

Vandaag is toch wel een heel bijzondere dag, want we gaan afscheid van je nemen. We zeiden het al, het voelt bijna als een soort begrafenis. Zo treurig is de stemming af en toe. Gelukkig kan er ook nog gelachen worden.

Bijna op de kop af zes jaar geleden kwam je hier binnen in ons gemeentehuis. Vlak ervoor had ik het genoegzaam aanwezig te zijn bij je afscheid als burgemeester in Nieuwe Niedorp. Dan luister je natuurlijk altijd aandachtig naar wat er over zo'n vertrekkende burgemeester gezegd wordt. Dan weet je wat voor vlees je in de kuip hebt.

Een van de zaken waarmee ze je toen omschreven, is altijd bij me blijven hangen. Ze zeiden daar: 'Vanaf het moment dat Franc binnenkwam in het gemeentehuis van Nieuwe Niedorp heerste hier altijd windkracht zeven. Windkracht zeven betekent storm. Ik dacht van, nou zeg, dat zijn woorden die moet ik in mijn oren knopen. Ik dacht echter wel dat we het hier goed zouden kunnen gebruiken. In Velsen kunnen we wel tegen een stootje. We zijn gewend om met wind om te gaan. Maar wat bedoelden ze daar nou precies mee? In ieder geval: het klopte wel. Die windkracht zeven zit, bijvoorbeeld, in je stem. De gevleugelde woorden 'Kunt u mij verstaan zonder microfoon? Nu doe ik het op windkracht twee', vlogen dan door de zaal. Als Franc aan je deur klopt, komt hij er bijna doorheen. Je weet gelijk dat hij het is. Zijn ogen staan dan wel stil, maar die blik: windkracht zeven! Maar vooral ook je daadkracht. Nu moet een burgemeester een aanjager zijn; dat zat meteen goed.

De zes jaar die jij bij ons hebt doorgebracht, zijn bepaald niet onopgemerkt aan Velsen voorbijgegaan. Dat geldt op een aantal vlakken. Intern, hier in het gemeentehuis en ook buiten het gemeentehuis. Het geldt vooral ook extern in de regio: de IJmond, de MRA, maar ook Europa.

Er is veel over je geschreven toen je overstap bekend werd en er wordt nog veel over geschreven. Een burgemeester kan geen wonderkind zijn, maar hij kan wel diverse kwaliteiten hebben om zijn rol waar te maken. Toch, als ik de kranten lees en als ik de *social media* in de afgelopen tijd moet geloven, leek het er toch echt wel op dat jij een wonderkind bent. We weten echter dat je af en toe, gelukkig, net een echt mens bent. Voor wat Franc Weerwind betreft, kan in elk geval het volgende worden gezegd: zijn agenda is altijd overvol. Gewoon te vol. Hij wil iedereen bedienen, zakelijk, in- en extern, hoog en laag. Het bestuursecretariaat en in het bijzonder zijn secretaresse Angelica hebben daar een enorme klus aan gehad om het allemaal te *managen*. Het betekent namelijk dat hij het liefste de mensen gewoon opzoekt op locatie, in het werkveld. Als er maar contact was, als hij maar kon opsnuiven wat al die mensen dreef in hun ambitie voor de gemeente, zijn gemeente Velsen.

Daarbij hoorden ook de zestigjarige huwelijken en de 100-jarigen en lief- en leedbezoeken. Dan ging Franc voorop. Of het nu een crisis of persoonlijk leed betrof; hij was een burgemeester, maar vooral een mens onder de mensen.

Poeha, daar heeft Franc een hekel aan. Impulsief, dat is hij ook. Dan moet ineens in die heel volle agenda alles anders geregeld worden. Hij fietst daar dan ook zelf doorheen, niet gehinderd door het bestuursecretariaat.

Franc is een ontzettend harde werker. Almere zij hierbij gewaarschuwd. Hij rekent erop dat de mensen om hem heen net zo hard werken als hij. En ook dezelfde passie hebben als hij voor zijn gemeente. Vandaag is het nog Velsen, maar morgen – zo kennen wij Franc – gaat hij helemaal voor Almere.

Facts and figures zijn gevleugelde woorden van Franc. Die wil hij hebben om ze vervolgens in zijn hoofd op te slaan en ze te pas en te onpas te spuien om zo zijn trots op Velsen uit te dragen. Het liefst houdt hij hierbij de controle over alles. Want loslaten is niet het sterkste punt van Franc. Berucht en beroemd is dan ook zijn schriftje, of eigenlijk al die schriftjes kan ik beter zeggen. Want ik denk dat het een hele stapel is en dat we daarom al die verhuiswagens maar heen en weer zagen rijden. Schriftjes waarin alles wordt opgeschreven in doktershandschrift. Al zie ik hem soms de laatste tijd wat meer met de *l-pad* in de weer. Vergeten doet hij niets, dus kom je afspraken maar na Almere.

Franc vond het cement van de samenleving in Velsen belangrijk. Niet zij en wij, nee, wij allemaal samen. De gemeente is immers van ons allemaal. Dit geldt zeker ook voor Velsen met zijn enorme diversiteit aan kernen. Elk met een eigen karakter, maar ook weer met die verbondenheid binnen één gemeente Velsen.

Zo leidde hij ook ons college van burgemeester en wethouders. Vanuit samenhang, visie en strategie, maar zeker ook vanuit samenwerking met begrip voor eenieders positie. Met aandacht voor de inhoud, maar ook aandacht voor de persoon. Daarbij vergat hij wel eens zijn eigen persoon en zijn eigen privéleven. Dan moest je Franc wel eens tegen zichzelf in bescherming nemen. Hij stribt dan eerst behoorlijk tegen, kan ik u vertellen. Maar het mooie is wel dat hij het later geweldig waardeert.

Vaak wordt gezegd dat Velsen een wethouderscultuur kent. Als wethouders weten wij dat natuurlijk als geen ander. Dit houdt in dat je als burgemeester je plek hoort te kennen en je er duidelijk van behoort te vergewissen dat elke wethouder zijn eigen portefeuille heeft waar je niet zomaar doorheen kan fietsen. Met deze bestuurscultuur kon Franc heel goed omgaan, omdat hij voor ogen heeft dat hij de gekozen democratie moet dienen. Door zijn open wijze van leiding geven aan het collectief hoort hij er automatisch bij. En dat terwijl hij nooit een gekozen politicus is geweest. Een prestatie! Daarmee was hij gewoon van nature onze grote baas.

Velsen heeft een strategische ligging aan het Noordzeekanaal. Wij zijn de voordeur van Amsterdam. Dat ligt gewoon in onze achtertuin. Dankzij ons schijnt in Amsterdam de zon, zou je kunnen zeggen. Als geen ander wist Franc dit op de kaart te zetten. In de Metropoolregio Amsterdam werden wij steeds zichtbaarder aan tafel. De maakindustrie waarop wij zijn trots zijn, werd daar met verve en resultaat neergezet. Uiteraard ook in IJmondverband. Jij zorgde ervoor dat Velsen trots werd op zichzelf en dit ook ging uitdragen. Een cultuuromslag, want van nature zijn Velsenaren heel bescheiden.

Waar Franc zich aan de ene kant richtte op de MRA, stak hij daarnaast ook heel veel energie in de IJmondgemeenten. Dat wij als Velsen, Beverwijk en Heemskerk steeds nauwer zijn gaan samenwerken, is zeker ook jouw verdienste. Met de eigenheid van elke gemeente is de verbondenheid met elkaar een kracht die jij uitstekend benutte en verder uitwerkte. De IJmondsamenwerking is een mooi proces dat nu al leidt tot een betere kwaliteit voor burgers en ondernemers. Een proces dat nog lang niet af is, maar waarin wij in de afgelopen jaren grote stappen hebben gezet.

Netwerken in Den Haag en Brussel hoorde ook nadrukkelijk bij je taakopvatting. Je kon er maar niet over uit dat mensen soms de kracht van Velsen niet herkenden of erkenden. Als het even kon, haalde je mensen hier naartoe om ze te laten kennismaken met onze mooie gemeente. Met onze havens, onze sluizen, de pieren, onze bedrijven, de visserij en dan ook een visje eten natuurlijk.

De Visie op Velsen 2025 gaf richting aan jou en onze gevoelens om Velsen verder uit te bouwen en op de kaart te zetten. Kennisrijk Werken heet onze stip op de horizon en is inmiddels uitgewerkt tot de Strategische Agenda met bijbehorende impulsprojecten en budgetten. Niet door jou gemaakt, maar door de bedrijven, de bewoners, de maatschappelijke instellingen die met de raad in gesprek gingen. Hierdoor werd het de door iedereen gedragen visie. Zonder jou was die visie er echter niet geweest. Zij geeft richting aan onze ambities en keuzes die we moeten en kunnen maken. Dat is heel belangrijk en dat vind ook jij belangrijk. Vooruitkijken, toekomstgericht zijn, is belangrijk voor het functioneren van de overheid. Dat is jouw mijlpaal. Kennen en herkennen van trends en ontwikkelingen, daar ga je voor. Hoe anticiperen we op een overheid die in hoog tempo verandert? In dit verband zijn aspecten als omgevingszin, snelheid, transparantie, verantwoording en *partnership* gemeengoed aan het worden. Zo werkt Franc Weerwind. Hij houdt van de samenleving. Dat is een groot stuk van zijn kracht. Gelijkwaardigheid en respect voor de omgeving zijn voor hem kenmerkend. Die kun je ook heel goed gebruiken in Almere waar je een nieuwe start gaat maken.

Uiteraard begrijpen wij niet waarom je ons mooie Velsen met al zijn dynamiek met IJmuiden-rauw-aan-zee gaat inruilen voor Almere. Want vertelde juist jij ons niet dat dit de mooiste gemeente was die er maar bestond? Maar de *slogan* 'Het kan in Almere' heeft je blijkbaar toch verleid. Het is natuurlijk ook een stad met de ambitie om vijfde stad van Nederland te worden. Maar ook met de volgende omschrijving: Almere is kleurrijk. Niet alleen door het groen en water

maar ook door de verrassende en originele architectuur. Ook de inwoners van Almere zijn kleurrijk, zowel vanwege hun diversiteit van herkomst als vanwege hun ondernemers- en pioniersgeest.

Kijk, in dat laatste zien we dan weer overeenkomsten met Velsen. Een soort kanaalgraversmentaliteit, maar dan in de polder. Dus in plaats van 68.000 kanaalgravers heb je nu bijna 200.000 polderpioniers onder je hoede. Dat is wel een uitdaging; dat begrijpen we. En dan snappen wij ook dat iedereen in de omgeving dit begrijpt. Er is immers geen wanklank gevallen over jouw vertrek, behalve 'wat jammer'.

Franc, er ligt een nieuwe tijd voor je met nieuwe uitdagingen. Je hebt gekozen, je bent verkozen en morgen ga je beginnen. Dan zal de gemeenteraad van Almere je installeren als hun nieuwe burgemeester. Na Nieuwe Niedorp het iets grotere Velsen en nu weer het iets grotere Almere. Een heel andere omvang. Een gemeente met andere ambities en die ook vooruit wil. Een gemeente die niet onbelangrijk is in ons land. Waar 'groeien' het sleutelwoord is. Waar nog veel ruimte is. Wij, in Velsen, hebben onze fysieke grenzen bereikt. Het is een heel nieuwe uitdaging die jij ongetwijfeld goed gaat aanpakken.

Het ga je goed. We gaan je verschrikkelijk missen. Maar we wensen je wel heel veel succes. Hierbij danken wij ook de mensen die achter jou stonden. Jouw familie, die straks ook weer achter jouw succes in Almere zal staan, want zonder je familie ben je in ons vak helemaal niets. Dat willen wij hier toch wel even gezegd hebben. Het is ook heel mooi dat bijna iedereen hier aanwezig is. Hierbij raak ik even een teer puntje aan. Het is natuurlijk erg verdrietig dat jouw vader in het voorjaar is overleden. Maar, Franc, ik weet zeker dat hij supertrots op je geweest zou zijn. Ik wil in elk geval allen bedanken die het mogelijk maakten dat wij jou zes jaar hebben mogen lenen hier in Velsen. Dank je wel.

Als blijk van waardering hebben we hier de vis. De glazen vis als symbool voor Velsen. Franc heeft deze al aan een enkeling die daartoe verkoren was, uitgereikt. Wij vonden dat Franc nu aan de beurt was om de vis te krijgen. Verpakt in een krant, de bekende krant.

Omdat wij weten dat de familie ook altijd wat tekort komt, hebben we nog een klein bonnetje, zodat je toch nog even iets gezelligs kan gaan doen. En een bos bloemen voor Ilse.

Applaus

De voorzitter: Ik bedank de locoburgemeester, mevrouw Baerveldt, voor haar inbreng. Nu vraag ik Mevrouw Baltus, burgemeester van Heemskerk, naar voren te komen. Die spreekt namens de IJmondgemeenten.

Mevrouw Baltus: Geachte aanwezigen, geachte burgemeester Weerwind, beste Franc. Ik mag vandaag, mede namens collega Freek Ossel van Beverwijk het woord richten tot onze vertrekkende collega. Ik ben blij dat mij deze eer te beurt valt. Het geeft me namelijk de kans om te vertellen welke meerwaarde Franc heeft geleverd aan de samenwerking in de IJmond. De IJmond is een veelzijdig gebied met industrie, natuur en een hoge bevolkingsdichtheid, diverse volksfeesten met allemaal hun eigen, specifieke kenmerken. In Heemskerk hebben we het feest net weer achter de rug. Iets rustiger dan in Santpoort gelukkig. Ik heb het nagekeken. Almere kent volgens mij geen feestweek, maar wel een havenfestival. Dat moet je dus goed doen. Er zijn veel verschillen in de IJmond en veel overeenkomsten. Wat ons in ieder geval bindt, is de wens om op tal van werkvelden samen op te trekken. Daaraan heb jij een stevige bijdrage geleverd.

In de samenwerking tijdens besprekingen en vergaderingen ben je altijd zeer geconcentreerd en doelgericht. Dat is ook al door eerdere sprekers gezegd. Wat mij erbij opviel is dat je de inbreng van anderen niet alleen hoort, maar dat je die ook verstaat. Je stuift niet vooruit met windkracht zeven – soms wel –, maar je vergeet daarbij nooit om achterom te kijken. Je komt op zaken terug, je belt een rondje, je neemt je partners serieus. Zo was je steeds een verbindende factor waar ik je ook tegenkwam. Jij hebt met jouw stijl van werken de gemeente Velsen op een hoger plan getild. Het is al gezegd, ze gaan je missen.

Als toenmalige burgemeester van Uitgeest zat ik al samen met jou in de stuurgroep Kansenonderzoek. Deze stuurgroep onderzocht de kansen voor verdere samenwerking in de

IJmond. Het eindrapport is in 2013 gepresenteerd en het was mede aan jou te danken dat het onderzoek zich niet beperkte tot bestuurlijke vragen, maar dat ook maatschappelijke vragen bij het onderzoek betrokken werden.

Na mijn benoeming tot burgemeester van Heemskerk bleven we elkaar ontmoeten. We kwamen elkaar onder andere tegen als collega-burgemeesters bij de Veiligheidsregio Kennemerland en in de gezagsdriehoek. Ook daar was de samenwerking altijd zeer aangenaam. Maar vooral je inzet voor de IJmondcommissie en voor de regionale samenwerking is van onschatbare waarde geweest. Je hebt je opgeworpen als de roerganger. Samenwerking versterkt immers onze regio en is van belang om onze inwoners, de bedrijven en de maatschappelijke instellingen zo goed mogelijk van dienst te zijn.

Dames en heren, Franc Weerwind is van grote betekenis geweest voor de samenwerking in de IJmond. Dat deed hij altijd op een heel plezierige manier waaraan wij allemaal goede herinneringen hebben. Op basis van onze ervaringen met Franc verbaast het ons dan ook niet dat we hier vandaag staan om afscheid te nemen. Want, Franc, Almere krijgt in jou een waardige opvolger van Annemarie Jorritsma. Je hebt je in de loop der jaren steeds verder bekwaamd en in diverse stappen heb je een schat aan kennis en ervaring opgebouwd. Zowel in je werk als privé ben je leergierig en neem je graag nieuwe informatie tot je. Dat maakt je tot een flexibele bestuurder. Het is in mijn ogen een logische stap dat je na zes jaar je talenten wilt inzetten op een nieuwe plek. Daar zul je met al je leergierigheid informatie tot je nemen, je ontwikkelen en je inzetten voor de samenleving. De ligging van Almere ook in de Metropoolregio Amsterdam maakt die gemeenten tot een belangrijke speler in deze regio. Opnieuw zul je je dus inzetten op samenwerking, zij het op een andere schaal en met andere accenten. Franc, je zult je daar als een vis in het water gaan voelen.

Je benoeming in Almere maakt je tot een D66-burgemeester op een belangrijke post. Of, zoals Pechtold het noemde: D66 draait nu mee in de hoofdklasse. Volgens het overzicht van de rijksoverheid van januari 2015 heeft D66 21 burgemeesters. Jammer genoeg zijn daarvan maar drie vrouw, maar dat reken ik jou niet persoonlijk aan. Dat echter geheel terzijde. Almere heeft bijna 200.000 inwoners, zes stadsdelen, 39 raadsleden, een eigen stads-app en voert duurzaamheid als speerpunt in het beleid, net als jouw partij. Het klinkt alsof jij en Almere voor elkaar geschapen zijn, Franc. Mede namens collega Ossel, maar zeker ook namens de andere collega's van de burgemeesterskring Kennemerland spreek ik het vertrouwen uit dat je ook daar van betekenis zult zijn en de verbindende factor binnen en buiten Almere. We wensen je een goede nieuwe plek toe, een nieuw thuis samen met je gezin. Dank voor wat je ons hebt gebracht. Het ga je goed.

Applaus

De voorzitter: Dank u wel mevrouw Baltus. Dan ga ik nu naar de heer Van der Scheer van de OV IJmond. Ga uw gang.

De heer Van der Scheer: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de commissaris van de koning, leden van de raad, dames en heren.

Allereerst wil ik graag mijn erkentelijkheid uitspreken om hier vandaag in uw vergadering namens de OV IJmond het woord te mogen voeren ter gelegenheid van het afscheid van burgemeester Weerwind.

In een volle termijn van zes jaar is er veel gebeurd en in beweging gezet. Dat geldt natuurlijk voor Velsen, maar ook zeker voor de regio IJmond. Laat ik een paar punten noemen.

- Het project Fabricius.
- De terugdringing van de criminaliteit in het havengebied.
- De Visie op Velsen 2025.
- En de impulsprojecten om daar uitvoering aan te geven.
- Maar ook de inspanningen naar aanleiding van de brief van de initiatiefgroep Bestuurlijke Versterking IJmond in 2010 die hebben geleid tot het instellen van een IJmondraad en de nu op tafel ter vaststelling liggende Strategische IJmond Agenda.

Waar wij ons als ondernemers in de IJmond in 2014 verenigd hebben in de OV IJmond, behoeft het geen betoog hoezeer wij dit waarderen en daar waar wij kunnen dit initiatief ook graag zullen ondersteunen.

Dit alles doe je als burgemeester natuurlijk niet alleen. Daar is een heel complexe manier van samenwerking bij nodig waarbij het college, de raad en het ambtelijk apparaat elkaar moeten begrijpen, besluiten moeten nemen en daar uitvoering aan moeten geven. Maar zeker zo belangrijk is dat de burgemeester over een gevoelige antenne beschikt om te weten wat er in de gemeenschap leeft en wat er nodig is. Deze burgemeester beschikt over al deze kwaliteiten om dit alles solide en in goede harmonie, althans voor de buitenwereld, tot stand te brengen.

Dan noem ik de voornaamste kwaliteiten:

- Zijn omgevingsbewustzijn.
- Zijn inlevingsvermogen.
- Zijn communicatiekracht.
- Zijn manier van netwerken.
- Dat alles gekoppeld aan zijn strategisch inzicht.

Natuurlijk zijn ook in Velsen de portefeuilles verdeeld over de wethouders en vormen zij al naargelang de onderwerpen ons eerste aanspreekpunt. Ook hen complimenteer ik graag met de open en laagdrempelige wijze van werken. Maar echte winst boek je met name als de onderlinge verbondenheid er is. Daar wil ik burgemeester Weerwind heel graag de *credits* voor geven. Want niets werkt zo fijn als een goed geoliede machine. In een politiek bestel met om de vier jaar verkiezingen is dat toch een kunst.

Beste Franc. De kranten schrijven dezer dagen volle pagina's over je afscheid en ik heb maar vijf minuten. Daarom wil ik graag afronden door je hier ook persoonlijk te danken voor de in zes lange jaren altijd prettige en inhoudelijke manier van samenwerking. Nog vorige week heb je je ervaring en kennis willen delen in een *setting* van een *burgomaster class* met zeven ondernemers. Jij als de *master*. Dat deed je vol overgave en betrokkenheid. Ook toen moet je al bezig zijn geweest met de voorbereidingen voor Almere. Onze dank daarvoor.

Als voorbeeld van je inlevingsvermogen wil ik mijn waardering uitspreken over de insteek bij alles wat je doet. Om zogezegd de zaak te stellen voor het meisje en dat ook te verwachten vanaf van anderen. Maar dan bij gelegenheid dat meisje ook te bedanken voor het door haar gebrachte offer.

Almere maakt net als de IJmond deel uit van de Metropoolregio Amsterdam. Je kent als geen ander de moeite die het gekost heeft om de cluster Maakindustrie feitelijk als vaandel voor de IJmond eraan toegevoegd te krijgen. Het is mooi te weten dat we elkaar zullen blijven tegenkomen.

Rest mij je heel veel succes toe te wensen in je termijn als burgemeester van Almere. Hartelijk dank en tot ziens.

Applaus

De voorzitter: Burgemeester, met deze toespraak is er afscheid van u genomen als burgemeester. Wij geven u nu de gelegenheid om afscheid te nemen van Velsen. Ga uw gang.

De burgemeester: Mevrouw de voorzitter, dank u wel. Commissaris van de koning, raadsleden, collegeleden, aanwezige bestuurders, dames en heren en met name inwoners van onze mooie gemeente Velsen.

Mijn inleiding, dacht ik, moet ik een kop geven. De enige kop die ik kan geven, is waardering, waardering voor Velsen. Ik zal eindigen met een reactie te geven op de sprekers.

Op 24 september 2009 mocht ik van Niedorp afscheid nemen en starten in de gemeente Velsen. De commissaris startte terecht met mijn bestuurlijke loopbaan die begon in West-Friesland, in Niedorp. Daar, tijdens mijn installatievergadering, sprak mijn moeder tot mij. Voor mijn eerste burgemeestersplek gaf ze mij mee: *Denk eraan Franc, je mag dit gaan doen, je mag burgemeester zijn, maar wees een dienaar van de samenleving. Toon respect voor die*

samenleving en zet je daarvoor in. Dat is het leidmotief van de wijsheid die ik van mijn moeder heb meegekregen voor nu en in de toekomst.

Applaus

Dames en heren raadsleden, in mijn installatierede die ik mocht voeren op die 24e september in 2009 gaf ik u aan dat ik er trots en groots op was dat ik in een huis van Dudok mocht komen werken. Ik merkte meteen dat er in de raad voorstanders, maar ook enkele tegenstanders waren van dit huis van Dudok. Nu kijk ik even terug naar het Plein '45. In het begin was dat met allemaal stenen hobbeltjes geen plein. Je kon niet van links naar rechts kijken. Wij hebben in de jaren daarna dat plein weer in ere hersteld, zoals het werd opgeleverd in 1963. Het is weer een plein geworden. Maar we hebben dat plein ook durven moderniseren met nieuw straatmeubilair. Dat plein wordt weer gebruikt door de samenleving. Of het nu een schaatsbaantje is, of een boekenmarkt; het is weer een plein. Een plein waar mensen elkaar ontmoeten. Dat is voor mij symboliek in mijn betoog. De kracht vanuit het verleden gebruiken en respecteren, maar de ogen openhouden en focussen op de toekomst.

Velsen met haar mooie dorpen. Ieder dorp heeft zijn eigen karakter, heeft zijn eigen identiteit maar ook zijn eigen kracht en zijn eigen ritm. Een andere spreker zei het terecht: samen vormen zij Velsen, is het Velsen. Ik heb het er vaak over met de collega's in het college en in het bijzonder met de wethouder Economische zaken, Arjen Verkaik: dit is de economische motor van de regio IJmond. Het is mooi om te zeggen dat die oude economie: de papierindustrie, de staalindustrie, de visserijindustrie waarin zoveel gezinnen hun brood verdienen, dat die maakindustrie continu vernieuwt en innoveert en continu nadenkt over haar toekomst. Dat moet ook. En als ze dan ook nog oog heeft voor de luchtkwaliteit, oog heeft voor de mensen die rondom die industrie wonen. En dat heeft ze. Dan krijg je een mooie balans. Die balans zoek je ook altijd. Dat die maakindustrie van grote toegevoegde waarde is voor de Metropoolregio Amsterdam, voor de provincie Noord-Holland, voor Nederland staat op de agenda en het blijft op de agenda.

Velsen heeft ook haar nieuwe economie en dan praat ik over de *hightech offshore*, de logistieke sector en toerisme en recreatie. Daarmee maken we het plaatje compleet. Dan hebben we daadwerkelijk de luiken geopend naar de toekomst.

De veelzijdigheid van de gemeente Velsen is al genoemd. Voor mij is het een mooi moment geweest – vorige sprekers hebben het al gememoreerd – om samen met het team van collegeleden en u als raad het project Visie op Velsen 2025 tot stand te brengen. Dat een visie kan verworden tot luchtfietsrij zien we elders in het land. U koos er echter voor om de concretiseringslag te maken. Om er daadwerkelijk iets van te maken. Als we bijvoorbeeld spreken over de Impulsprojecten, over Techport IJmond, zien we daadwerkelijk een schoolvoorbeeld van onderzoek, ondernemingen, overheid en onderwijs. Die werken samen en pakken gezamenlijk de uitdaging op voor de toekomst. Dit wordt zelfs gewaardeerd door OCW, want ten slotte zien we dat we er zelfs enkele miljoenen euro's voor krijgen om dat project verder handen en voeten te geven. Dan is het geen luchtfietsrij meer; dan ben je concrete stappen aan het zetten naar de toekomst.

Zo kan ik ook praten over de volgende impulsprojecten die er staan. Kustvisie, het Kustinformatie- en Innovatiecentrum, de offshore windenergie. Of de mooie dingen die we gaan doen in Oud-IJmuiden. Ja, wij zijn rauw, wij zijn eerlijk en oprecht. Als ik met IJmuidenaren sprak, kreeg ik rechtstreeks het directe verhaal te horen. Maar ze hadden wel het hart op de goede plek om me mee te nemen in wat ze bezighield, waar hun vraagtekens waren. In dat Visietraject werkten we samen, hadden we een focus en durfden we onze verschillen op tafel te leggen en durfden we ook na te denken over hoe we daar kunnen komen. Dat bindt ons en dat verbindt ons.

Dames en heren, enkele sprekers hebben gesproken over mijn burgemeestersportefeuille. Mieke Baltus, collega Baltus, dank voor uw mooie woorden. U sprak inderdaad over de regionale samenwerking. In de gesprekken die ik had met de commissaris heb ik vaak gezegd, ja, in 1940 begon men te praten over die IJmond en die IJmondgemeenten. Dat dossier is dus 75 jaar oud. Ik ben er groots op dat ik, in eerste instantie met collega Van Leeuwen, nu met collega Ossel en

ook met collega Baltus mocht samenwerken aan de IJmondagenda en aan de IJmondinstituten, wetende dat er vraagstukken zijn die bovenlokaal zijn en die we niet alleen kunnen beantwoorden. Maar waarbij we elkaar vast moeten houden om meer te kunnen betekenen voor de samenleving, voor de inwoners waarvoor we het doen, voor het bedrijfsleven, voor de onderwijsinstellingen en de maatschappelijke instellingen. Samen bereik je dan meer. U hebt de handschoenen opgepakt en zo kan ik het ook zeggen tegen de raden. Dan staat er een goed overlegorgaan dat zich iedere keer verder zal verbeteren. Daarom discussieert u over de IJmond Strategische Agenda. Een agenda heb je nodig om te weten waar je naartoe wilt en wat je wilt bereiken. De IJmond heeft haar plaats en die plaats hebt u gemarkeerd in de provincie Noord-Holland, in de Metropoolregio Amsterdam en in Kennemerland. Ik spreek de hoop en de wens uit dat die ingeslagen weg van samenwerking op IJmondiaal niveau in de toekomst verdiept wordt. Dat hij verbreed wordt en versterkt wordt. Ik kan u daarbij slechts ongelofelijk veel wijsheid, kracht en samenwerking toewensen.

Ik pak een ander fenomeen uit mijn portefeuille: Burgerzaken en publiekzaken. Als ik naar de publiekshal kijk die we enkele jaren geleden vernieuwd hebben, is het ook voor mij een symbool van vernieuwing. Wij kozen er als gemeentebestuur niet voor om de vergaderkamers te moderniseren en te verfijnen. Nee, wij wilden juist dat die publiekshal, waar de inwoner komt om een stuk publieke dienstverlening te ervaren, kwalitatief mooi is. Dat het 'smoelt', dat het fraai is. Juist de medewerkers van de KCC, het Klantcontactcentrum en Burgerzaken die actief betrokken waren bij hoe we dit huis zouden inrichten, hebben er iets moois van gemaakt. Gezamenlijk met specialisten. De kracht zit bij de mensen zelf. Zoek hem niet ver weg. Laat mensen praten, betrek ze erbij, dan kom je veel verder. Als ik praat over de publiekshal – die ik persoonlijk mooi vind, maar ik wil u niets opleggen dames en heren – laat ik dat eigenlijk over aan de ambtelijke functionarissen in dit huis. Alles wat ik bereikt heb, met het college, en dat we u als raad kunnen aangeven, kon tot stand komen door hun steun, hun deskundigheid en hun betrokkenheid. Ik wens alle ambtelijke functionarissen het beste toe, en dan richt ik mij in het bijzonder tot de nieuwe gemeentesecretaris, de heer Koen Radstake, die per 1 oktober begint. Ik wens hem heel veel wijsheid toe met het directieteam, de nieuwe ploeg die er komt. Ik heb volstrekt geloof in dit apparaat. Ik dank alle ambtelijke functionarissen voor hun toewijding, betrokkenheid en steun die ik in mijn bestuurlijke carrière hier heb mogen ervaren.

Dan een woord gericht aan de bestuursorganen van Velsen. Een college van burgemeester en wethouders en een gemeenteraad hebben elkaar hard nodig. De raad beslist wie de dagelijkse bestuurders mogen zijn. Maar samen heb je elkaar nodig om iets te betekenen voor de samenleving. Die samenleving roept ons één keer per vier jaar ter verantwoording en deelt dan rapportcijfers uit. Dat vertrouwen mogen we nooit beschamen. We moeten altijd uitleggen wat we doen, waarom we het doen en hoe we het gedaan hebben. Ik heb in Velsen drie raden en drie colleges van burgemeester en wethouders mogen dienen. Ik kwam in 2009 en maakte het staartje mee van het college en de raad van 2006-2010, toen de periode 2010-2014 en nu 2014-2018. Daarin hebben we gezamenlijk gewerkt. Het ligt echt niet alleen aan de burgemeester. Dat een vergadering ordentelijk verloopt, komt door uw bijdrage. Je doet het samen. Wil je naar elkaar luisteren? Voer je een open dialoog? Zit je constructief in de vergadering? Houd je het op feitenvrije politiek, of ken je je dossiers en wil je naar elkaar luisteren? U koos ervoor om samen te werken. U koos ervoor om juist de Velsenaar altijd centraal te stellen en u koos ervoor om daarbij richtinggevend te zijn.

Het dagelijks bestuur, het college van burgemeester en wethouders, vat ik altijd samen in één woord: *camaraderie*. Zij stelden Velsen centraal. Daar voerden ze een open discours. Daar wilden we naar elkaar luisteren. Daar wilden we staan achter onze beslissingen. En ja, het is waar, vorige sprekers zeiden het. Wij wilden gezien worden en we worden ook gezien. In Kennemerland, in de Metropoolregio Amsterdam, in de provincie Noord-Holland, in Nederland, maar ook in de EU. Je kunt immers niet klein denken als je een plek hebt met een *multinational*. Als je een gemeente bent die een grensgemeente is. Als je een gemeente bent waarin zoveel internationale bedrijven gevestigd zijn die over de gehele wereld hun brood verdienen. Dat is Velsen.

Een woord van dank aan hen die mij de afgelopen jaren niet hebben gezien. Hoe Ilse het gezin bij elkaar hield? Ik weet het niet. De kinderen naar school brengen, voor ze zorgen: dank, dank, dank.

Dames en heren, ik zal even ingaan op vorige sprekers.

Commissaris, en vergeef mij, ik richt me ook tot de oud-commissaris, de heer Borghouts die mij een prachtbrief geschreven heeft.

Oud-commissaris Borghouts, commissaris van de Koning, mijnheer Remkes. U bent grote bestuurders. U hebt mij ontzettend veel geleerd en ik kon op momenten dat ik zwarte sneeuw zag, bij u beiden klankborden. U was een steun voor deze burgemeester. Dank u wel heren. Mijnheer Wijkhuisen, u smokkelde er twee jaar bij: van 1964 naar 1966. Uw betoog kan ik niet samenvatten, omdat hij zoveel mooie momenten had. Juist om een raad te mogen dienen en te beseffen dat die raad het beste wil voor de samenleving; dat is mijn werk, ik mag u faciliteren, ik mag u ondersteunen, ik mag in gesprek met uw gaan. Samen hebben we er wel zes hele mooie jaren van kunnen maken. Er valt veel meer over te zeggen. Ik ben blij met deze flessen, maar ik ga ze niet openmaken. Ik ga ze ook niet delen om visite even gauw de deur uit te jagen, want ik vind dit moment te mooi. Dus, sorry voor mijn familie, er komt weer een verzameling bij.

Collega Baerveldt, toen ik in Velsen mocht gaan werken, kreeg ik van criticasters te horen: het waait altijd in IJmuiden. Dat moet je nou net tegen mij zeggen, iemand met de achternaam Weerwind. Men kan dan wel zeggen dat het altijd waait in Velsen, maar ik kan er maar een antwoord op bedenken: dan moet ik maar van de wind gaan houden. Als die wind symbool staat voor de kracht en snelheid hier in het Velsense, dan omarm ik hem. Dat neem ik zeker ook mee naar Almere.

Toen ik een moment had bij het overlijden van mijn vader, dat het in mijn privéleven moeilijk ging, was mijn college er. Toen was mijn eerste locoburgemeester, Annette Baerveldt er nadrukkelijk. Die warmte, die kracht van het team dat nu achter mij zit in vak K zoals ik het liefkozend noem. In het bijzonder haal ik de eerste locoburgemeester er even uit. Het was verwarmend. Dat hield me op de been bestuurlijk gezien. Al die talenten, of dat nu een Robert te Beest is, Floor Bal of de fantastische denker Ronald Vennik, al die talenten die achter mij zitten vormen het college van burgemeester en wethouders. Ik ben er dankbaar voor dat ik met u heb mogen samenwerken. Dames en heren, het wordt tijd dat ik mijn mond houd, maar ik sta toch nog even stil bij de andere sprekers.

Mevrouw Baltus, in onze samenwerking heb ik altijd gemerkt dat, wanneer u iets zegt, u meteen de kern aangeeft. Dat uw opmerkingen diepgang hebben. U bent een geweldige vrouw om mee samen te mogen werken. Ik wens alle nieuwe collega's en collega's om u heen hetzelfde toe. Mijnheer Van der Scheer, u sprak over Fabricius. Een burgemeester moet niet alleen maar praten en praten, maar als er een gebied is dat niet veilig is, waar de criminaliteit actief is, moet je er wel degelijk een daad tegenover stellen. Maar pas nadat je een scherpe analyse hebt gemaakt of er daadwerkelijk wat aan de hand is. De revitalisering van het havengebied, ik sprak over de economische motor die de haven van Velsen is, was nodig. Daarom zochten we de samenwerking met de belastingdienst en met het openbaar ministerie. Ik herinner mij alle discussies over: moet je hierin stappen? Ga je niet op de stoel zitten van de partners? Ik herinner me ook het fantastische journaal dat meging omdat ze wilden weten wat daar gebeurde. Het was het samenspel, open geven, laten zien wat je aan het doen bent en waar je naartoe wilt werken. We hebben het opgestart, maar we zijn er nog lang niet. Het is slechts een aanzet geweest. Je kunt wel denken dat je iets verandert, maar die verandering moet je bestendigen. Het is slechts een begin. Het mooie van de ondernemers hier in Velsen was, dat ze er toen ook waren. En dat ze toen ook meedachten en hun verantwoordelijkheid namen, want hier werken ze. Hier verblijven ze, hier verdienen ze hun brood. Natuurlijk mag je wat van de overheid verwachten, maar we hebben u als bedrijfsleven nodig. En u was er toen, mijnheer Van der Scheer. Om mee te denken, ook over duurzame condities om het daadwerkelijk te bestendigen. Daarin vind je een *partner*. U bent voor mij te allen tijde een goede *partner* geweest. Dank u wel. Dames en heren, ik noem en roem ook mijn collega's in Kennemerland met wie ik heb mogen samenwerken. Vandaag zijn hier bestuurders en oud-bestuurders aanwezig. Samen vormden we Kennemerland. Daarin mocht ik participeren.

Ik pik u er maar even uit, mijnheer Weterings. Een collega met een grandioze dossierkennis, maar daarnaast ook met een zeldzaam inzicht en scherpzinnigheid waarmee u een jaarrekening of jaarverslag kon toelichten; Dat vond ik altijd een feest. U sprak vanuit feiten, maar die feiten kon u ook vertalen naar toekomstperspectieven. Dat is kracht.

Laatst mocht ik met de heer Niek Meijer, de burgemeester van Zandvoort, aan tafel zitten. Toen hadden we een ander dossier, maar we gaan het hier niet hebben over bluswater en brandkranen. U weet waar ik op doel. En wederom zag ik een mooie advocaat en jurist in u. Ook oud-bestuurders als Jaap Nawijn, met wie ik fantastisch heb gewerkt. U hebt dat stukje Niedorp van mij overgenomen naar Hollands Kroon. Een mooie gemeente waar zulke mooie dingen gebeuren.

Ik zie oud-bestuurders en ieder van u wil ik inderdaad spreken en bedienen, maar dat kan niet. Daar is de tijd te kort voor.

Inwoners van Velsen, het is hartverwarmend, de kaarten, de presentjes, de reacties die ik thuis van u heb mogen ontvangen. Ik deed mijn werk. Ik mocht de Velsense samenleving dienen. Ik neem ontzettend veel mee in mijn hart en ben u erkentelijk dat ik hier benoemd ben en hier heb mogen werken. Ik wens u in de toekomst alle goeds, bestuursorganen en inwoners van Velsen. Ik dank u voor uw aandacht.

Applaus

Dames en heren, dan komt nu een formeel moment. Ik zal afscheid nemen van de versierselen die behoren bij het ambt van burgemeester. Dit wil zeggen dat ik de ambtsketen zal overhandigen aan en omdoen bij de eerste locoburgemeester, mevrouw Baerveldt.

Ik zal ook de voorzittershamer overhandigen aan de waarnemend raadsvoorzitter, mevrouw Zorgdrager.

Ik begin met de ambtsketen. Mevrouw Baerveldt, mag ik u verzoeken naar voren te komen?

Applaus

Mevrouw Zorgdrager, ik overhandig u de voorzittershamer. Ik heb hem net bekeken. Er staat een mooie datum op: 1926.

Applaus

(Wvd) voorzitter Mevrouw Zorgdrager: Hiermee zijn we aan het einde gekomen van deze buitengewone raadsvergadering.

Ik dank u hartelijk voor uw aandacht.